

Brudgums- och
bruds prydnad.
Enfaldigt
förestäld, då
bok-hållaren i
kongl. . . .

Wallmo, Carl Gustaf

1700-1829 81 Cbza Fol.

National Library
of Sweden

98 w
Brudgums- och Bruds
B R U D S B U D.

Enfaldigt förestäld,

^{Då}
Bof-Hållaren i Kongl. Post-Contoiret
Åhrebodne och Wåhlbetrodde

S E R R

J O H A N
M U N S T E R,

^{Med}
Åhrebodna och Dugd-ådla Jungfrun,

J U R G E N U

M A R G A R E T A
S A C K E N,

I Förnämt och Hederwårdt Folcks närwaro,
på Söndagen, om Bröllops-Klåderna, eller d. 7. O-
ctober, 1733, uti Stockholm, med Christ-
wanlige Ceremonier firade Sin
Bröllops-Gäst.

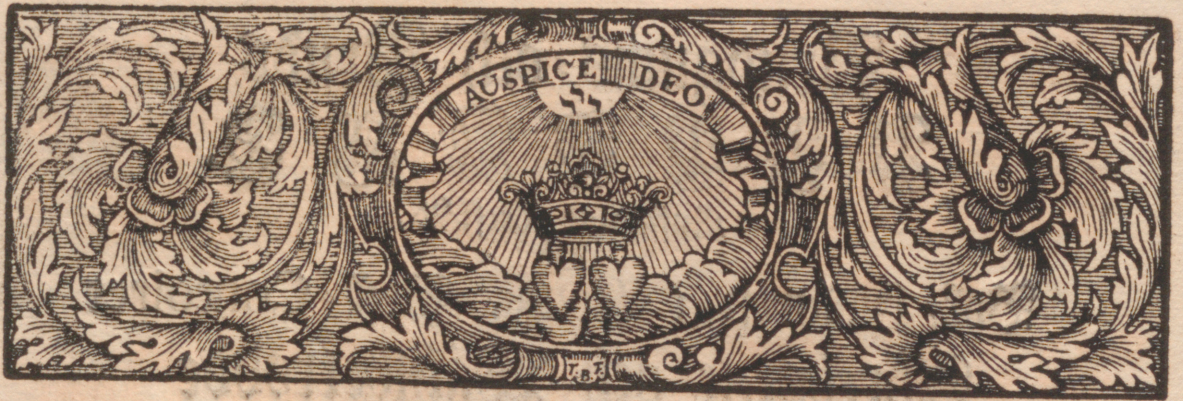
^{af}
Brud-Solkets

Förbundne Tjenare

C. G. wallmo.

STOCKHOLM

Tryckt hos Kongl. Boktryckarens uti Stor-Förstendömet Styland,
Sal. Henr. C. Merckells Encka.

* * * * *

Agra gånger har jag skrifwit,
Om en ljuflig Bröllops-
Dag:
Ofta nog min penna drifwit,
Fast hon varit matt och
Swag;
Men jag skref dock aldrig än,
Om en så glad dag, som then?

Up Thalia, Polymnia,
Erato, Terpsicore,
Euterpe, Calliopæa,
Melpomen' Uranie:
Up med ljuftva ton och slag
Uppå thenna Heders-Dag.

Thenna dagen, som wij fira,
Som af Bröllop namnet bär:
Dagen, then at hielpa zira,
Ingen mödan spara lär;
Efter man, just til behag,
Ser fyrdubbel Bröllops-Dag.

Men, hwart hån? jag blir förlågen,
Mina Muser will' ej fort;
Måstadelen gådt ur' wågen,
Andra säja intet stort,
Werfer måste jag dock ha':
Sambla Clio måst' ästa.

Dag, som efter Kyrkjo-Lagen,
Himla-Bröllop bådär mig: *
Dag, som efter gammal sagen,
Ej at giftas wågrar tig: **
Dag på hwilken Mor stod Brud, ***
Dottren och står i sin Skrud.

Men, hwar om skall tu wäl skrifwa,
Om Brudfolcket och Theß Stamm?
Nej, jag tror wt låtat blifwa;
Ty wår penna är så lamm:
Ord tu intet hittar på,
Ännet syns förstort också.

Tänck! är thet ej wackert änne,
För så magert wårse-kram?
Här förslå ej Muser twänne,
Alla nie måste fram:
Alt måst' bli utletadt tächt,
För så wacker Brud och Slächt.

Än, om dubbla Bröllops-Dagen,
Mån tro thet ej wore godt?
Nej, tu är af enkla slagen,
Kommer sögo fort med smätt:
Huru will' ta taga lag,
Skrifwa om Fyrdubbel dag?

Skrif

* Efter Kyrkiolagen predikas i dag: Om Bröllops-kådderna.
** Har af ä:der varit i bruk, at hålla Bröllop på Söndagen.
*** 1706. Då ock thessa Evang. om Bröllopskådderna, insöll just d. 7. October, firade Bru-
dens tiåraste Föräldrar äfwen sin Bröllops-Dag.

Skrif enfaldigt, utan fläder,
Som i dag tig Texten lärdt:
Om the rätta Bröllops-Kläder,
Som wäl stättas mödan wärdt,
At hwar Brudgum och hwar Brud
Pryddes med uti sin Skrud.

Men så får tu ej gå torgen,
Eller Kiöpmän gatan fram;
Ty kan hända, tu får korgen,
Och ther fins ej sådant fram:
Följ här Skriften, bli tu klok,
Lär ock af förnuftsens bok.

Doct, att et bör här påminnas;
At thet blir ej sådan drächt
Uti hwilken tu bör finnas
Prydd i Himbla-Salen täck:
Nej, wärt föresatta war,
Skrifwa: om ett jordiskt Par.

Theßas täcka Huswud-Bona,
Then the bör ha' i förwar:
Ar en skön och härlig Crona,
Dygden och Gudsfruchtan, rar:
Crona utaf bästa slag,
Som kan dra's på Heders-Dag.

Ther näst hela Bröftet täcker,
En uprichtig Kiärlighet,
Then ej starkste wätn släcker,
Jugen möda och förtret:
Utan, som en häftig glöd
Brimmer uti lust och nöd.

Trosfasthet i Theßas händer
Finnes, starkar' än som berg;
Så at hwart sig lyctan wänder,
Fruchtur then ej räst ell' erg:
Hända hwad som hända kan,
Diäckja The hwarannan hand.

Tänck, än mer: en Guldne-Kiedja
Enighet, Them gjorda mänd,
Hwilken intet wil tilstädia,
En then andra stihjas från:
Utan hwart Han wänder sig,
Wändes Hon och makelig.

Ach! en mer än härlig Prydna,
Som betäcker Theßa Twå:
Kiärlig, Trohet, Frid och Lydna:
Täcke I beprydde stå;
Men The ha' och hwar för sig
Prydnad, som är stätelig:

Up ifrån alt ner til roten
Pryder Mannen, ett Kyras:
Styrkja båd' i Hand och Foten,
Dwäns pilar måst i kras;
Ty så länge Mor här Far,
Har Hon Huswud och Förswar.

Ja, Han för' i Skyldemärke,
Hwad Han utaf Paulo lärdt,
Ware Lektman eller Klärcker
Häller Han thet mödan wärdt:
Sörja för The sinä, så,
Han ej Hedning beta mä.

Mantel emot elackt wäder
Har Han, ock mot osund lust,
At, om Herren så tilstöder,
Gifwer Honom mer förnuft,
Får Hon uti swaghets-regn
Finna under thenna hägn.

Sif, så här min klena fläder,
Målat af wår Brudgum nu;
Men wår Brud, hwad tro för kläder
Hon lär ha utom Sin Skrud?
Jo tro fritt, Hon är ej rädd,
Fast Hon ginge hwardags klädd;

Ty, som en klarstinnand' Måne
Lysar Hon, emot sin Sol:
Intet blir Theß Man nå'n fähne,
Tumblar kull med Vänc och Stol;
Ty Theß lufswaste gen-skall
Gjör, at hetsta eld blir kall.

Hon går som en Heders-Dwinn
Skörtad om, med slitighet:
Ar sin Man en Hjelperinna,
Lysar af Beskedlighet,
Fruchtur ej Theß sina hand
Skal ta skada, utaf Sand.

Summa, jag wil peiman stona,
Til at måhla up alt slätt:
Hon är selswa Heders-Cronan
När, som Hon är kladder rätt:
Husfick, Barn, en Förebild,
From, Gudsræchtig, wantig, mild.

Och, så har min magra Clio,
Tråkta fram, sin torra lät;
Men, stam så nu alla Dio:
Om I intet hjelpens at,
Att lyckönka, Håll och Säll
Brud och Brudgum thema qväll:

Lycka til Er sköna bona,
Brud och Brudgum tusendfalt.
Lycka til Er Heders-Crona;
I Herr Brudgum framiför alt
Lycka och min Jungfru-Brud,
Til at bruka Eder Skrud.

Lycka til, at ock på slute
Få en helig kläde-drächt.
När Er wandrings tid är ute;
Möta så, Er Brudgum täct,
Och ther så ett ewigt lif.
Läs mi thetta tidsfordrif:

S A S A.

Säg wet en liten ting; Doch finnes ock wäl många:
She måst dels trinna är; fast skundom ock aflånga;
She brukas aldramäst, af Mör så wäl som Fruer:
Sa, sådan prydnad ock får intet tryta Bruer:
She äro många slag, båd' röda, swarta, gåla,
Sag lägger thet ock til: She äro måst ihåla;
Sen när Hon ähta är, så älskas måst then hwita:
Så Rommerskt Språk jag tror, Hon heter Margarita.

